

XXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. Februar 1905).

Til Behandling i Udvalget forelaa to Lovforslag, nemlig det af Regeringen fremsatte *Forslag til Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed* og det af Medlemmer af Socialdemokratiet fremsatte *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder*.

Udvalgets Flertal har ikke kunnet optage sit Arbejde paa Grundlag af det sidstnævnte Forslag, dels fordi Flertallet nærer den Opfattelse, at kun Regeringen vil være i Stand til at tilrettelægge et Lovforslag, der stiller en saa vanskelig Opgave som at udvide Ulykkesforsikringen til at komme alle Arbejderne til gode, og dels fordi de Principper, der ere grundlæggende for Lov af 7. Januar 1898 ikke uden væsentlige Ændringer ville kunne gives en saa almindelig Anvendelse som af Forslagsstillerne tilsigtet. *Et Mindretal* (Lyngsie og Martin Olsen) kan ikke anerkende denne Flertallets Stilling og mener, at Forslaget burde have været gennemført i den fore-

liggende eller en lidt ændret Form. Tanken om en videre Udvikling af Ulykkesforsikringen har imidlertid fundet almindelig Tilslutning i Udvalget, der imødeser, at der fra Regeringen i en ikke alt for fjern Fremtid vil komme til at foreligge Forslag, sigtende til under praktiske Former at faa udvidet Ulykkesforsikringslovgivningen til saa vidt muligt at omfatte alle Arbejdere.

Udvalget har samlet sig om det af Regeringen forelagte Forslag, der tilsigter at drage den Klasse af Arbejdere, der beskæftiges under den egentlige Søfartsvirksomhed, ind under Ulykkesforsikringslovgivningen.

Forslaget knytter sig nær til Lov af 7. Januar 1898 om Arbejdernes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder. Det særlige Omraade, Lovforslaget omhandler, har dog medført Nødvendigheden af at foretage visse Lempelser og Afgivelser fra de for denne Lov gældende Principper. Medens Loven af 7. Januar 1898 lægger Ansvar paa Enkeltmand eller Selskaber, for saa vidt de som *Næringsveje* drive en Virksomhed, der